

finden wir धानो (s. u. 1. धान) statt धारी. — 3) f. धारिणी a) die Erde ÇABDAR. im ÇKDr. Vgl. धरणी, धरित्री, भूतधारिणी. — b) *Bombax heptaphyllum* (शाल्मलि) ÇABDAK. im ÇKDr. In dieser Bed. viell. zu 2. धारिन् zu stellen; vgl. कण्टकारी. — c) N. pr. α) einer Tochter der Svadhā Bhāg. P. 4, 1, 63. Vgl. धारणी. — β) pl. allg. N. für die 14 Götterweiber: शची वनस्पती गार्गी धूमोर्णा (vgl. धूमोर्णा) रुचिराकृतिः। सिनीवाली कुहू राका तथा चानुमती शुभा ॥ आयतिर्निर्यतिः प्रज्ञा मेला वेला च नामतः। एताश्चतुर्दश प्रोक्ता धारिण्या देवयोषितः ॥ VABNI-P. (Gaṇabhedanāmādhj.) im ÇKDr. — γ) (bei den Ġaina) einer Göttin, die die Befehle des 18ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī auszuführen hat, H. 45. — δ) der Gemahlin Agnimitra's MĀLAV. 4, 9. 14. 63, 3.

2. धारिन् (von 2. धारा) adj. mit einer Schneide versehen WILS.

धारु (von 3. धा) adj. sangend P. 3, 2, 159. Vop. 26, 149. वृत्सो धारुर्विव मातरम् AV. 4, 18, 2.

धारोक्ष (1. धारा + उक्ष) adj. kuhwarm (eig. warm vom Strahl, der aus dem Euter kommt) H. c. 98. RĀGAn. im ÇKDr. तीर Suçr. 1, 176, 18. ँडुग्धस्य पानम् 2, 442, 8.

धार्तराज् adj. (f. ई) von धृतराजन् Vop. 7, 21. m. oxyt. patron. von धृतराजन् P. 6, 4, 135. ँराज्ञी gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127; davon adj. धार्तराजक ebend.

धार्तराष्ट्र 1) adj. f. ई dem Dhṛtarāṣṭra gehörig u. s. w.: सेना MBu. 8, 376. 6, 5230. श्री 3, 1996. — 2) m. ein Sohn des Dhṛtarāṣṭra, insbes. patron. des Durjodhana, des ältesten Sohnes, H. an. 4, 260. MED. r. 271. MBu. 1, 2726. 3748. 5, 906. 4404. BHAG. 1, 23. pl. = कुरवः 19. 20. 36. 37. Am Ende eines adj. comp. f. आ: निर्धारतराष्ट्रा पृथिवी कर्तास्मि MBu. 2, 2558. 3, 10280. 8, 3790. — 3) m. eine Art Schlange (vgl. धृतराष्ट्र) H. an. MED. — 4) m. (von धृतराष्ट्री) eine weisse Gansart mit schwarzen Beinen und schwarzem Schnabel AK. 2, 5, 24. H. 1326. H. an. MED. VJUTP. 118. हंसान्धार्तराष्ट्रान्देवलोकनिवासिनः HARIV. 8583. 8608. 12670.

धार्तराष्ट्रपदी (धा० 4. + पद्) f. N. einer Pflanze, — हंसपदी RĀGAn. im ÇKDr.

धार्तराष्ट्रि m. patron. von धृतराष्ट्र (s. d.): इरावानसि धार्तराष्ट्रे तव मे सन्ने राध्यताम् Kauç. 20.

धार्तेय (wohl von धृत्) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes; sg. ein Fürst dieses Stammes; f. ई gaṇa पौधेयादि zu P. 5, 3, 117. 4, 1, 178.

धार्म adj. von धर्म ÇAT. Ba. 14, 5, 5, 11. धार्मी तनुरकित्विषी der Körper des Gottes der Gerechtigkeit MBu. 1, 2426.

धार्मपतं adj. (f. ई) von धर्मपति gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4, 1, 84.

धार्मपत्तन (von धर्मपत्तन) n. schwarzer Pfeffer H. 420.

धार्मविद्य (von धर्मविद्या) adj. der die Rechtskunde studirt, mit ihr vertraut ist P. 4, 2, 60, VĀrtt. 4.

धार्मिक (von धर्म) 1) adj. f. ई Recht übend, gerecht, seine Pflichten erfüllend, tugendhaft P. 4, 4, 41. TRIK. 3, 1, 12. = धर्मधीति वेद वा gaṇa उक्थ्यादि zu P. 4, 2, 60. KĀND. Up. 8, 15. M. 2, 109. 3, 263. 4, 153. 8, 29. JĪGĀ. 1, 309. MBu. 1, 1635. R. 1, 1, 87. 2, 36, 26. VARĪH. BRH. S. 101, 11. 14. KATHĀS. 9, 47. BHĀG. P. 4, 12, 24. 9, 2, 25. f. ई MBu. 13, 2243. R. GONR. 1, 40, 4. auf das Recht, die Tugend gerichtet, darauf beruhend, damit

in Einklang stehend: बुद्धि R. SCHL. 1, 11, 11. वचस् 2, 106, 1 (GONR. 113, 1). Vgl. झ०. — 2) m. Richter H. 724.

धार्मिकता (von धार्मिक) f. Gerechtigkeit, Tugendhaftigkeit KĀM. NĪTIS. 4, 8. RĀGĀ-TAR. 5, 227. धार्मिकत्वं n. dass. KULL. zu M. 2, 9.

धार्मिक्यै (wie eben) n. dass. gaṇa पुरोहितादि zu P. 5, 1, 128.

धार्मिकी (von धर्मिन्) n. eine Gesellschaft von tugendhaften Männern v. l. im gaṇa भित्तादि zu P. 4, 2, 38.

धार्मिकेयं m. metron. von धर्मिणी gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

धार्म्यायण m. patron. von धर्म्य gaṇa अश्व्यादि zu P. 4, 1, 110.

1. धार्य (von धृ) 1) adj. a) zu tragen: धृर्जुनेन धार्या MBu. 3, 2799. 4634. धार्यो प्रयत्नतो गर्भो 1, 1080. मदीयानां न ते येनो गर्भो धार्यः HARIV. 1349. रक्तमात्यं न धार्यं स्यात् — पण्डितैः MBu. 13, 5037. fg. त्रिपुण्ड्रं विप्राणां न धार्यम् VAS. SMṚTI bei MÜLLER, SL. 53. was getragen wird H. 6. 767. तस्मात्तस्मै मरुदाण्डो धार्यः (vgl. धृ 3.) deshalb ist eine grosse Strafe über ihn zu verhängen MBu. 5, 7526. zu tragen so v. a. an sich —, auf sich zu behalten (d. i. nicht abzu legen): पुष्पाकस्तु धार्यो द्वे वाक्शते तु सः Suçr. 2, 349, 15. zu halten, um sich zu haben, um sich zu dulden: धार्यो न स (भृत्यः) भूयैः PAÑKĀT. ed. ORN. 1, 92. — b) aufrecht zu halten, zu erhalten, was erhalten wird: यथा हि कृत्स्नेन बलं धार्यं वै फाल्गुने कृते MBu. 8, 1645. SĀMKBHĀG. 32. श्रोषधिमिः ताभिर्धायाम्बयो लोकाः प्रजाश्चैव चतुर्विधाः HARIV. 1327. zu beobachten, zu befolgen: आज्ञा तव — धार्या यत्नेन मे सदा 14469. — c) im Gedächtniss zu bewahren MBu. 13, 1129. HARIV. 1178. — d) fest gerichtet zu halten auf: तस्मिन्नावसये धार्यं सवाक्यान् यत्नेन मनः MBu. 14, 566. — e) zurück zu halten, aufzuhalten: अर्धायां सेतुना गङ्गा MBu. 13, 2161. — 2) n. Kleidung BHĀG. P. 9, 18, 11. 14. — Vgl. अधार्य, उर्धार्य.

2. धैर्य (von 1. धारा) Wasser VS. 22, 25. — Vgl. 2. धार.

धार्यत्वं (von 1. धार्य) n. das Getragenwerden H. 13.

धार्ष्ट्य adj. von Dhṛṣṭya herstammend: धृष्टाद्वर्ष्टमभूत्तत्रं ब्रह्मभूयं गतं तित्ति BṛĀG. P. 9, 2, 17. धार्ष्टक dass. VP. 358. HARIV. LANGA. I, 33; die Calc. Ausg. धार्ष्टक.

धार्ष्ट्युम् m. patron. von धृष्ट्युम् MBu. 8, 4189. धार्ष्ट्युमि 4188.

धार्ष्ट्य (von धृष्ट) n. Dreistigkeit, Kühnheit, Frechheit R. 5, 8, 12. 19. HARIV. 11006 (p. 790). 13735. Suçr. 1, 12, 12. VARĪH. BRH. S. 73, 6. KATHĀS. 24, 76. PAÑKĀT. 94, 9. RĀGĀ-TAR. 3, 333. PRAB. 104, 16. SĪH. D. 72, 6.

धार्ष्ट्यक adj. von Dhṛṣṭya abstammend: धृष्टास्तु धार्ष्ट्यकं लत्रं रणे धृष्टं बभूव ह HARIV. 642. — Die richtige Form ware धार्ष्ट्यव; vgl. jedoch u. धार्ष्ट.

1. धाव् (vgl. धव्, धन्व्), धावति und ँते (seltener) Dhātuv. 15, 92 (गती). P. 7, 3, 78 (घी). 1) rinnen, hervorströmen, rinnen nach, in Nir. 13, 6. तर्त्तस् मन्दो धावति RV. 9, 58, 1. 21, 1. श्रयं संरासि धावति 54, 2. 6, 17, 4. रेतः सिकुमधावत् AIT. Ba. 3, 33. आपः KĀṬH. 23, 6. 8. AV. 10, 6, 14. गङ्गा यत्र सरिच्छ्रेष्ठा मध्ये धावति HARIV. 14516. आप्रकारी धावत्यम्भसि तैलवत् Suçr. 1, 247, 13. धावद्भुक्कारधारबाधिरित Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 9, Cl. 30. तुभ्यं धावन्ति धेनवः rinnen so v. a. geben Flüssigkeit, Milch RV. 9, 66, 6. In der folg. Stelle Bed. 1 und 2: एष सुवानः परि सोमः पवित्रे समीं न सुष्टे अर्धधावर्द्धा RV. 9, 87, 7. — 2) rennen, laufen, umherlaufen; davonlaufen; zulaufen auf, rennen gegen: यद्वावसि त्रियोज्ञम् AV. 6, 131, 3. आजिम् einen Wettlauf an-